

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: T.H. N.
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupen JUDr. Hugo Körblem, advokátem sídlem 110 00 Praha 1,
Hybernská 1007/20

proti
žalovanému: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie
sídlím 130 51 Praha 3, Olšanská 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2024 č. j. CPR-38408-3/ČJ-2024-930310-V230, o správním vyhoštění

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie ČR, krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 11. 6. 2024 č. j. KRPT-145691-29/ČJ-2024-070022, jímž žalobci bylo podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území Evropské

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace v délce 6 měsíců s tím, že počátek uvedené doby byl stanoven v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., od okamžiku, kdy cizinec vycestuje z území členských států EU a smluvních států. Podle § 179 zákona č. 326/1999 Sb., nebyly shledány důvody, znemožňující vycestování a bylo rozhodnuto, že vycestování žalobce je možné.

2. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí s tím, že se v něm na jednu stranu uvádí, že má povolení k pobytu z důvodu studia, na stranu druhou, že na povolení k pobytu má přímo uvedeno „volný přístup na trh práce ne“. Žalovaný si dle žalobce nevyjasnil, jaké má pobytové oprávnění. Teprve v situaci, kdy žalovaný toto bude vědět, může zhodnotit, zda má volný či podmíněný přístup na trh práce. Pokud žalovaný v rozhodnutí zmiňuje, že v České republice pobývá z důvodu studia, může se tím rozumět např. dlouhodobý pobyt za účelem studia, při kterém má jeho držitel volný přístup na trh práce dle § 98 písm. j) zákona č. 435/2004 Sb., zákona o zaměstnanosti. Z napadeného rozhodnutí však nevyplývá, že by žalovaný zjišťoval, jaké má pobytové oprávnění a jaký má tedy z toho důvodu přístup na trh práce ve smyslu zákona o zaměstnanosti. Pokud žalovaný vycházel toliko z údajů na pobytové kartě, kde je uvedeno „volný přístup na trh práce ne“, je tento postup chybný. Poukázal na to, že pobytová karta není samotným pobytovým oprávněním, ale toliko dokladem o pobytovém oprávnění a lze předpokládat jeho správnost, nicméně toto není jisté. Správné a úplné informace garantuje pouze prověření skutečného pobytového oprávnění cizince. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 A 72/2022-41, z něhož citoval. Pokud žalovaný dohledával informace o něm v systému, jak zmiňuje Krajský soud v Brně, dohledal dle napadeného rozhodnutí toliko to, že má podanou žádost o dlouhodobý pobyt. Jaké pobytové oprávnění má nyní, za jakým účelem či za jakým účelem žádá o dlouhodobý pobyt a zda dlouhodobý pobyt v podobě dlouhodobého víza či v podobě povolení k dlouhodobému pobytu, již žalovaný zjevně nezjišťoval. Žalovaný tedy nedostatečně ověřil, jaké má pobytové oprávnění, jaký má přístup na trh práce a v napadeném rozhodnutí k tomu schází jakékoli závěry. Žalobce má za to, že má volný přístup na trh práce.
3. Další okruh žalobních námitek se týkal nesprávného a nedostatečného zjištění ohledně údajné nelegální práce. Dle žalobce si žalovaný vystačil toliko s výsledkem pobytové kontroly dne 28. 5. 2024 v restauraci Osaka v Ostravě – Vítkovicích. Z pobytové kontroly a jeho výsledku vyplynulo toliko to, že dva dny pomáhal po omezenou dobu v kuchyni, a to proto, že měl hlad, neměl peníze a za tuto pomoc dostal jídlo. Žalobce odkázal na § 2 zákona č. 262/2006 Sb., a vyslovil názor, že minimálně prvek úplaty v podobě mzdy a prvek pracovní doby pro závěr o tom, že se jednalo o výkon závislé práce, schází. Jestliže pouze vypomáhal v kuchyni, za což dostal jídlo, nejedná se o zaměstnání. V napadeném rozhodnutí žalovaný nevysvětluje, v čem byla v dané situaci spatřována závislá práce. Při takové absenci nelze činnost hodnotit jako nelegální práci. Žalovaný pouze obecně uvádí, že popsaná činnost vykazuje znaky závislé práce. Specifikace těchto, resp., o jaké znaky závislé práci při jeho činnosti šlo, chybí.
4. Žalobce žalovanému dále vytýkal nesprávné hodnocení dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života. Uvedl, že je nyní v situaci, kdy úspěšně složil přijímací zkoušky a jeho studium v prezenční formě na Fakultě elektrotechniky a informatiky Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava začíná zimním semestrem akademického roku 2024/2025. Navíc v České republice žije jeho bratr pan D. B. N., narozen X, který zde pobývá již relativně dlouhou dobu.

5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na napadené rozhodnutí a spisový materiál. K námitce ohledně nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu, že není patrné, na základě jakého zákonného ustanovení neměl mít žalobce volný přístup na trh práce, žalovaný uvedl, že dle české právní úpravy může být žalobce přijat do zaměstnání a zaměstnáván jen tehdy, je-li držitelem platné zaměstnanecké karty či modré karty nebo má-li platné povolení k zaměstnání vydané krajskou pobočkou úřadu práce a platné povolení k pobytu na území ČR vydané podle zákona č. 326/1999 Sb. (§ 89 odst. 1 a 2 zákona č. 435/2004 Sb.), příp. spadá-li do okruh výjimek podle § 98 nebo § 98a téhož zákona. O vydání povolení k zaměstnání může žádat žalobce zpravidla před svým příchodem na území ČR sám nebo prostřednictvím zaměstnavatele. Ke dni nástupu do zaměstnání již musí platným povolením k zaměstnání disponovat. K argumentaci žalobce, že měl pobytovou kartu, kde je uvedeno „volný přístup na trh práce ne“ žalovaný předně poznamenal, že žalobce měl platné pobytové oprávnění do 31. 1. 2024, přičemž pobytová kontrola proběhla dne 28. 5. 2024, kdy z lustrací v evidencích Policie České republiky bylo zjištěno, že cizinec dne 15. 1. 2024 podal žádost o prodloužení pobytového oprávnění, kterou Odbor azylové a migrační politiky označil jako zjevně právně nepřipustnou. Žalobu proti uvedenému rozhodnutí Krajský soud v Ostravě rozsudkem ve věci sp. zn. 19 A 26/2024 zamítl. Rozsudek nabyl právní moci 20. 9. 2024. Žalobce nemůže argumentovat nevědomostí, pokud přímo na pobytovém oprávnění je uvedeno, že nemá volný přístup na trh práce. Žalovaný zdůraznil, že žalobce nebyl držitelem platné zaměstnanecké karty, modré karty, ani platného povolení k zaměstnání vydaného krajskou pobočkou úřadu práce a ani nespadá do žádné z kategorie výjimek stanovených v § 98 a § 98a zákona č. 435/2004 Sb. Cituje-li žalobce v žalobě § 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce a tvrdí, že minimálně prvek v podobě mzdy a prvek pracovní doby v jeho případě schází, žalovaný namítal, že uvedené nekoresponduje s vyjádřením žalobce, v rámci něhož uvedl, že mu bylo slíbeno jídlo a pracoval 2 dny od 11.00 do 16.00 hodin. Žalobce tedy osobně a soustavně vykonával práci jménem zaměstnavatele a podle jeho pokynů, přičemž se vůči zaměstnavateli nacházel v podřízeném vztahu, neboť právě pobírání odměny (jídla) představuje typickou skutečnost, která závislé postavení žalobce na zaměstnavateli věrohodně prokazuje. Žalovaný dále zdůraznil, že žalobce měl platný pobyt v rámci studií do dne 31. 1. 2024. Jeho žádost o prodloužení pobytového oprávnění byla shledána zjevně právně nepřipustnou. Žalobce tedy podal přihlášku do studijního programu v době, kdy již neměl vyřešen pobyt na území ČR. Co se týká hodnocení dopadů do žalobcova soukromého a rodinného života, žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
6. Krajský soud v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání. Žalobou napadené rozhodnutí přezkoumal podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 28. 5. 2024 byla provedena pobytová kontrola v restauračním zařízení Osaka v Ostravě – Vítkovicích, na ulici Ruské 1205/78. Bylo zjištěno, že žalobce prováděl pracovní činnosti spočívající v přípravě jídla v kuchyni. Žalobce předložil cestovní doklad Vietnamu č. C6589207 a povolení k pobytu CZE č. X s platností do 31. 1. 2024 – druh pobytu: dlouhodobý s poznámkou: volný přístup na trh práce – ne, student. Z lustrací v evidencích Policie České republiky bylo zjištěno, že cizinec

má podanou žádost o dlouhodobý pobyt. Vzhledem k tomu, že nedisponoval žádným povolením k zaměstnání a není veden ani v databázích Úřadu práce ČR, s ním bylo dne 28. 5. 2024 zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění. Dne 28. 5. 2024 byl s žalobcem sepsán protokol o výsledku účastníka správního řízení. Žalobce sdělil, že do České republiky přijel v dubnu 2023 za účelem studia. Povolení k práci nemá, ani o něj nežádal. Podal žádost o vízum za účelem studia. Práci si sehnal tak, že chodil do restaurace Osaka na jídlo. Jelikož měl málo peněz, zeptal se, zdali tam může pracovat. P. V. mu sdělil, že zde může připravovat jídlo. Za zprostředkování práce nic neplatil. Práci si sehnal sám. Pracovní smlouvu nemá a nic nepodepisoval. V práci je teprve dva dny. Pracovat chtěl dle možností. Z bezpečnosti práce na pracovišti jej nikdo neproškoloval. Zdravotní prohlídku při vstupu do zaměstnání neabsolvoval. Pracoval dva dny vždy od 11.00 do 16.00 hodin jako pomocník v kuchyni. Úkoly mu dávali všichni v kuchyni. Konkrétně 28. 5. 2024, když byl kontrolován, vysypával koše a chystal talíře na obědy. Za práci mu bylo slíbeno zatím pouze jídlo. Po práci dostal jídlo zabaleno domů. Finanční prostředky na svůj další pobyt v České republice má a na vycestování z území České republiky finančními prostředky nedisponuje. Do Vietnamu se může vrátit, bydlí tam společně s rodiči. Žádné nebezpečí mu tam nehrozí. Na území České republiky osobní nebo rodinné vazby nemá, není zde osoba, vůči níž by měl vyživovací povinnost nebo ji měl v péči. V České republice nebo v členských státech EU není osoba, kvůli které by ukončení jeho pobytu na území bylo z hlediska zásahů do soukromého nebo rodinného života nepřiměřené. Ekonomické, kulturní a společenské vazby na území České republiky nemá, nemá zde ani žádné závazky nebo pohledávky a nic mu nebrání ve vycestování do Vietnamu. Nehrozí mu tam nelidské zacházení, vážná újma nebo nějaké jiné vážné nebezpečí. Žalobce dále uvedl, že v České republice žije bratr, který zde legálně pracuje. Bratr mu poskytuje každý měsíc finanční prostředky, z nichž platí nájem a stravu.

8. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadit cizince do informačního systému smluvních států až na 3 roky, je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto podmínkou výkonu zaměstnání, na území provozuje daní podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu nebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.
9. Podle ust. § 178b odst. 1 téhož zákona, zaměstnáním se pro účely tohoto zákona rozumí výkon činnosti, ke které cizinec potřebuje povolení k zaměstnání, zaměstnaneckou kartu nebo modrou kartu. Za zaměstnání se rovněž považuje plnění úkolů vyplývajících z předmětu činnosti právnické osoby zajišťovaných společníkem nebo členem statutárního nebo jiného orgánu obchodní společnosti pro obchodní společnost nebo členem družstva nebo členem statutárního nebo jiného orgánu družstva pro družstvo.
10. Podle ust. § 5 písm. e) bod 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, pro účely tohoto zákona se rozumí nelegální práci práce, která má znaky závislé práce podle § 2 odst. 1 zákoníku práce a je konána cizincem v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu se zaměstnaneckou kartou, kartou vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrou kartou vydanými podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky nebo bez některé

z těchto karet; to neplatí v případě výkonu jiné práce podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce.

11. Podle § 2 zákoníku práce, zákona č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, závislou prací je práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele a zaměstnanec ji pro zaměstnavatele vykonává osobně. Závislá práce musí být vykonávána za mzdu, plat nebo odměnu za práci, na náklady a odpovědnost zaměstnavatele, v pracovní době na pracovišti zaměstnavatele, popř. na jiném dohodnutém místě.
12. Krajský soud nesouhlasí s žalobní námitkou žalobce, že v daném případě správní orgán náležitě nezjistil skutečný stav věci ve smyslu § 3 správního řádu. Dle názoru soudu bez důvodných pochybností bylo v průběhu správního řízení prokázáno, že žalobce vykonával závislou práci. Pracovní činnost spočívající v přípravě jídla v kuchyni restaurace Osaka na základě pokynů za odměnu v podobě jídla, je závislou prací ve smyslu § 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce. K výkonu uvedené pracovní činnosti neměl žádné pracovní povolení, ačkoli toto povolení je podmínkou výkonu zaměstnání. Uvedenou pracovní činnost vykonával žalobce minimálně dne 28. 5. 2024, kdy byl kontrolován policisty, přičemž žalobce sám v rámci své výpovědi uvedl, že tuto činnost vykonával dva dny, vždy od 11.00 do 16.00 hodin. Soud souhlasí se správními orgány, že žalobce vykonával pracovní činnosti, ačkoli přicestoval na základě cestovního pasu Vietnamu bez pracovního povolení, modré či zaměstnanecké karty a pobýval na území České republiky na povolení k pobytu CZE č. X s platností do 31. 1. 2024 – druh pobytu – dlouhodobý s poznámkou volný přístup na trh práce – ne, student, přičemž v době rozhodování správního orgánu pobýval na území členských států na základě požadovaného prodloužení uvedeného povolení pobytu za účelem studia v České republice. Žalobci nebylo vydáno žádné povolení k zaměstnání a nebyla splněna ani žádná jiná oznamovací povinnost podle zákona č. 435/2004 Sb. Soud souhlasí s žalovaným, že za situace, kdy v povolení k pobytu s platností do 31. 1. 2024 byla uvedena poznámka: volný přístup na trh práce – ne, student, je zřejmé, že žalobce zcela vědomě pracoval nelegálně a zcela jistě věděl o tom, že nedisponoval žádným povolením k zaměstnání. Povinnost vyříditi si příslušné povolení pro něho vyplývala z ust. § 89 odst. 1, 2 zákona č. 435/2004 Sb. Žalobce mohl být v České republice zaměstnán pouze tehdy, pokud by byl držitelem zaměstnanecké karty, modré karty, platného povolení k zaměstnání vydaného krajskou pobočkou úřadu práce nebo tehdy, pokud by jeho pracovní činnost podléhala některé ze zákonem definovaných výjimek uvedených v § 98 zákona č. 435/2004 Sb. Jak správně uvedl žalovaný, o žádnou z těchto situací u žalobce nešlo. Soud souhlasí s žalovaným, že jednání žalobce zcela jednoznačně naplnilo skutkovou podstatu ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb. Podle tohoto zákonného ustanovení policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 3 roky, je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu nebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval. Práce žalobcem vykonává naplnila všechny definiční znaky závislé práce ve smyslu § 2 zákoníku práce, jak výše uvedeno. Nelze přisvědčit žalobní námitce žalobce, že žalovaný vycházel toliko z údajů na pobytové kartě. Opak je pravdou. Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a obsahu

správního spisu plyne, že správní orgány vycházely z údajů uvedených v informačním systému a evidenci Policie České republiky. K žalobní námitce žalobce, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval hodnocením dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života s poukazem na to, že v České republice žije jeho bratr pan D. B. N., soud uvádí, že na straně 5 napadeného rozhodnutí se touto okolností tvrzenou žalobcem již za řízení před správním orgánem I. stupně žalovaný zabýval, přičemž vycházel primárně z výpovědi žalobce, který uvedl, že kromě bratra na území nemá žádné soukromé či rodinné vazby a že jeho rodina otec, matka žijí ve Vietnamu. Soud souhlasí s žalovaným, že do života žalobce rozhodnutí o správním vyhoštění zasáhne zcela jistě, ovšem takový zásah je nutno považovat za zákonem předpokládaný důsledek zjištěného protiprávního jednání žalobce. Pokud žalobce chce vykonávat výdělečnou činnost na území České republiky, pak musí splňovat zákonné podmínky.

13. Ze správního spisu vyplynulo, že si správní orgány obstaraly informace a podklady potřebné k tomu, aby věc řádně posoudily. Vypořádaly se dostatečně se všemi stěžejními námitkami a poskytly žalobci podrobné odůvodnění svých rozhodnutí. Soud v podrobnostech odkazuje na závěry správních orgánů, s nimiž se zcela ztotožňuje.
14. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
15. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti žádné další náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 7. 11. 2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

